

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w PIĄTEK DNIA 24 MAJA V.S. 1813 ROKU.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Podług doniesienia gazety, *Poczty Północnej*, datowanej z Petersburga d. 15 maja, N. Cesarz Jmć, d. 24 kwiet. o godzinie 8mej wieczorem, w pożądanym stanie zarowia przybył do Kamieńca Podolskiego. Lud mnogi, rodosnemi okrzykami, wśród odgłosu dzwonów, przeprowadzał N. Pana do katedralnego kościoła, gdzie duchowieństwo, wojenny i cywilny gubernator, urzędnicy i szlachta, zgromadzeni oczekiwali, tutejszy zaś arcybiskup *Joanniki*, krótkim przemówieniem powitał Monarchę: potem się odprawiły modły, a wpośród prośb hymnu o długie lata, lud powtarzane radości wniósł okrzyki. Potem N. Pan oddalił się do domu wojennego gubernatora. Nazajutrz, dnia 25, zrana Monarcha oglądał szpital wojskowy, szpital miejski chorych i *ordonnans-haus*: po oświadczeniu nayskaskawiey ukontentowania ze znalezione-go w nich porządku, powrócił do palacu pieszo przez *bulwar*, później przejeżdżał się po celniejszych ulicach miasta. O godzinie 1szej z południa mieli szczęście stawić się przed N. Cesarzem Jmcią, duchowieństwo greko-rossyjskie i rzymsko-katolickie, urzędnicy wojskowi i cywilni, szlachta, kupcy, i kahał żydowski. Tegoż dnia do stołu J. C. Mości na obiad wezwani byli znakomitsi urzędnicy. Przez cały dzień, napełniał plac przed pałacem mnogi lud, który pałał i nasyczał żądze oglądania ukochanego Monarchy. O godzinie 8mej wieczorem N. Pan bytnością swoją zaszczycić raczył bał dany przez szlachtę, i rozpoczął polskim tańcem z Marszałkową gubernialną. Różne potem damy miały szczęście iść w tancerz z J. C. Mością. Dnia 26, o pół do dziewiątej zrana, Monarcha wyjechał w dalszą podróż do *Riszeniewa*. Przez czas pobytu tak pożądanego gościa, miasto wieczorami było oświecane. Naczelnicy urzędnicy gubernii mieli szczęście usłyszeć oświadczenie ukontentowania J. C. Mości, ze znalezione-go we wszystkich wydziałach porządku, i nadto o-tóżnym darzy Monarsze: gospodyni domu, w którym przed wjazdem do miasta N. Pan zatrzymał się raczył, *Glin-kowa*, assessorowa kollegialna, *fermoar*; medycy szpitalow: naczelnicy medyk *Hermanowski*, sztab- lekarz *Wigilański*, lekarz *Lawryniewicz*, brylantowane pierścienie; kommisarz szpitalu *Wierzbički*, złoty zegarek; także rytownik *Biber*, złożył J. C. Mości pieczęć, na której wrytowany cały hymn *Ciebie, Boże chwalemy*, otrzymał brylantowy pierścień.

W niedzielę, dnia 5 maja, w Moskwie w kościele *czudowski* klasztoru, odprawił się ś. Chrzest nowonarodzonego W. Xiążęcia, *Alexandra Mikołajewicza*, stosownie do wydanego ceremoniału. Wielka Xiężna *Alexandra Fedorowna* i Prawowierny Wielki Xiążę *Alexander Mikołajewicz*, w pożądanym znajdują się stanie zdrowia.

N. Cesarzowa Jeymość, *Marya Fedorowna*, dnia 3 maja ma przedsięwziąć podróż do kościoła *trockiego*, w którym złożone są zwłoki ś. *Sergiusza*.

Moskiewski arcybiskup, *Augustyn*, otrzymał od Wielkiego Xięcia, *Mikołaja Pawłowicza*, list następujący:

„Przenaywielebitniejszy Władko!

„Z bojaźnią właściwą słabemu człowiekowi, i z nadzieją, która nie opuszcza usnego człowieka, poglądałem na zbliżanie się nader stanowiącey chwili w mém życiu. Nieswiadomy, co dla mnie przeznaczyła Opatrzność, pociechę czyli smutek, przez ślub uczyniony pokrzepiłem moję duszę, i w pańcorze oczekiwałem woli Bożej.“

„Podobało się Naywyższemu pobłogosławić mię szczęściem oycy: On zachował matkę i syna! Wynurzenie wdzięczności nie jest potrzebnem dla Tego, który czyta w głębi duszy; ale jest ona potrzebną istotnie dla duszy wdzięcznością przejętej. Ślub mój, którego spieszę dopełnić, w tem się zawierał, iżby pod imieniem *Alexandra Newskiego*, wybudowana była kaplica przy cerkwi Nowego Jeruzalem. Oto jest pokorna ofiara szczęśliwego oycy, powierzającego naydroższe swe szczęście, los żony i syna, *Wszchemocnemu Oycu*.“

„Was, Przenaywielebitniejszy Władko, proszę byź mi pomocą i przewodniki m w d. pełnieniu tego ślubu świętego dla mego serca. Niech przed ołtarzem, wystawionym wdzięcznością oycy, będą składane modlitwy i za matkę i za syna, aby Naywyższy dni ich dla własnego ich szczęścia, na usługi Monarchy, na cześć i pożytek oyczyzny zachował.“

„Prosząc o błogosławieństwo Wasze i dla nich i dla siebie, zostaję, i. t. d.“

W poniedziałek d. 13 maja, w Petersburgu w cerkwi *Kazańskiej*, po mszy ś., odprawiły się biskupim obrzędem modły dziękczynne, z okoliczności otrzymanego z Moskwy uwiadomienia, o dopełnionym tam, w dniu 5 maja, obrzędzie Chrztu ś. Wielkiego Xięcia, *Alexandra Mikołajewicza*. Przez cały dzień bito we dzwony wszystkich kościołów tej stolicy.

Przez rozkaz dzienny, z dnia 17 kwietnia, Cesarz Jegomość, oświadcza szczególniejsze swe podziękowanie Cesarzowiczowi Jegomości Wielkiemu Xięciu, *Konstantemu Pawłowiczowi*, za odznaczający się porządek, urządzenie i dokładność, w jakich znalezione zostały woyska gwardyi rossyjskiej oddzielnego korpusu Lit. i woyska Polskiego, na paradzie dnia 16 t. m. a ukontentowanie wszystkim tym woyskom, w szczególności zaś: jenerałom dywizyi: jenerałowi adjutantowi, Hrabi *Krasińskiemu* (*Wincentemu*), *Krasińskiemu* (*Izydorowi*); jenerał-majorom: *Albrechtowi* 1, *Wierewkinowi* 1, *Uszakowemu* 4, *Kitkinowi* 2, i *Knoringowi* 3; jenerałom brygady: *Potockiemu* (*Stanisławowi*), *Klickiemu*, *Krukowieckiemu*, *Kurnatowskiemu*, *Cichockiemu*, *Niesiełowskiemu*, *Falkowskiemu*, *Bedłowi*, *Przebédowskiemu*, *Potockiemu* (*Antonemu*) i *Zymirskiemu*.— Dowodcom półków: konnostrzeleckiego Półkownikom: 1go *Jankowskiemu*, 3go *Dziekońskiemu*, 2go *Suchorzewskiemu*, 4go *Kosseckiemu*. 3go Ułańskiego Podpółkownikowi *Korytowskiemu*. Pieszych: 1go Półkownikowi *Boleście*, 5go Półkownikowi *Glaserowi*, 2go Półkownikowi *Słupeckiemu*, 6go Podpółkownikowi *Pawłowskiemu*. 3o Podpółkownikowi *Andrychowiczowi*, 4go Półkownikowi *Mieleckiemu*. Strzeleckich: 1go Podpółkownikowi *Szembekowi*, 3go Półkownikowi *Gielgudowi*, 4go Półkownikowi *Rawickiemu*. Dowodcom: Leyb gwardyi konney artyleryi rossyjskiej lekkiej bateryi Nru 3go Półkownikowi *Herschtentzweigowi*, Polskiej bateryi nney bateryi Podpółkownikowi *Szwerynowi*. Polnych artyleryjskich pieszych rot Podpółkownikom: Bateryi nney Nru 1 *Le Piget*, lekkich: N. 1 *Płoczyńskiemu*, i N. 2, *Walwskiemu*; a szczególniey za porządek w Polskiej artyleryi, Jenerałowi artyleryi *Sierakowskiemu*, i kawaleryi Jenerałowi dywizyi *Roźnieckiemu*, i Adjutantowi Jego Cesarzewiczowskiej Mości Podpółkownikowi *Turno*, będącemu przy dywizyi konnych strzelców; oraz wszystkim batalionowym i szwadronowym dowodcom, sztab i ober-officerom; a szeregowym wyplacić po rublu 1, po funcie mięsa i

po czarce wódki każdemu; Polskiego zaś batalionu Saperów szeregowym, za wykonane przez nich roboty, po dwa ruble, po funcie mięsa, i porcy wódki dla każdego.

Jego Cesarska Mość oświadcza szczególną swoją wdzięczność pomocnikowi Jego Cesarzewiczowskiej Mości, w urzędzeniu wszystkich tych wojsk, Naczelnikowi Sztabu Jenerał-Leytnantowi *Kutucie*.

Ukaz Jego Cesarskiej Mości z Senatu Rządzącego.

Według uniennego Jego Cesarskiej Mości Ukazu, danego, Senatowi Rządzącemu w dniu 23 marca przeszłego za własnoręcznym J. C. M. podpisem wyrażono: „Z przyczyny doszłych wiadomości, że włościanie obywatelscy w Gubernii Mińskiej, w powiecie Mozyrskim, znajdujący się w nędznym stanie, doswiadczyli w roku 1817 niedostatku w chlebie, poruczyliśmy wysledzić to na miejscu. Z którego śledztwa okazało się, że rzeczywiście włościanie niektórych obywateli, z przyczyny nieurodzajów, upadku bydła, niedostatku wołów do uprawiania roli, oraz innych przeciwności nie mając dostatecznego wyżywienia, przymieszowali do chleba plewy, siomę i liście lipowe; że przy takim nędznym ich bycie właściciele i dzierżawcy nie tylko nie okazali na to względu; lecz nadto uciskali ich ciężkimi pracami i wielu innymi rozrządzeniami, to jest zatrzymywali na panszczyźnie nad liczbę dni wyznaczonych inwentarzem; rozdawali im *luczywę* dla przysposobienia na smołę, i korę brzożową na dziegieć, w tak wielkiej ilości, że włościanie nie mogąc tego zrobić w dni wyznaczone na robotę pańską, przymuszeni byli obracać na to niemало dni zostawionych na robotę własną. Wymagano od chłopów nierównie więcej *prosy* i *konopi*, aniżeli mogli otrzymać z ilości danej sobie do wyrobienia. Zabraniano im mleć zboże w swoich żarnach domowych, a to dla tego, ażeby młąc w młynach skarbowych opłacili dzierżawcom takowych wyznaczony podatek. Zabraniano im także przedawać na stronie rozmaite produkta; a kiedy się to pozwalało, to za uczynioną wprzód opłatą dzierżawcom. Nadto, rozdawano chłopom z ekonomii właścicieli sól w większej ilości, aniżeli mogli jey potrzebować i w cenie nierównie wyższej nad tę, za jaką mogliby jey dostać u innych wolno sprzedających.

W celu odwrócenia zatem na przyszłość takowego uciesmienia ze strony obywateli i dzierżawców, oraz niedawania baczości na nędzny stan chłopów, uczynione już są w tej mierze dla powiatu mozyrskiego należne urządzenia, i przepisy mające służyć za instrukcyą tameczney zwierzchności:

1. Jeśliby w wiosce której do właściciela lub dzierżawcy należącej, zabrakło włościanom na roczne utrzymanie chleba, a dla jesiennych i wiosennych usiewów zboża, w takim zdarzeniu właściciele lub dzierżawcy z własnych magazynów powinni onego dostarczyć, a w przypadku nie mienia zapasów własnych, kupić.

2. Gdyby który z włościan, dla niedostatku bydła roboczego, nie miał czém uprawić swojego pola, właściciele powinni takowe usiać i uprawić powszechnymi siłami włościan z dni panszczyzny, zostawiwszy wszystkie inne roboty, a tym czasem starać się o opatrzenie w bydło wszystkich chłopów potrzebujących onego.

3. Dopóki chłopci nie będą opatrzeni w konieczne artykuły do utrzymania się należące, dopóty z tych majątków, w których nad takowe potrzeby nie pozostaje zboża, nie pozwala się wywozu i zabraniają się browary na mocy ukazu 1807 roku sierpnia 27 dnia.

4. Jeśliby bez względu na takowe przepisy, okazała się gdzie niedbałość o utrzymanie włościan, w takim zdarzeniu u właścicieli takowych, na mocy rozkazów naszych, w ukazie z dnia 21 lutego 1811 roku, umieszczonych, zabierać majątki pod rozrządzenie skarbowe.

5. Włościanie niepowinni więcej pracować dla właścicieli nad dni wyznaczone w inwentarzu.

6. *Luczywa* dla przygotowania jey na smołę i kora brzożowa na dziegieć, nie inaczej powinna się rozdawać włościanom, jak według rozkładu uczynionego przez zwierzchność.

7. Zabronić ekonomom domierzania włościanom kar srogich, mianowicie za takie pretensje, których dopełnić nie mogą; w zdarzeniu zaś przewinienia, karać umiar-

kowanie; jeżeli zaś i napotem będą od chłopów skargi na ekonomów, właścicieli i obywateli poszukiwać na nich powinni i od mieysc oddalać.

8. Kiedy włościanin w czasie roboty pańskiej zachoruje, lub też przeszkodzi takowej deszcz, w pierwszym przypadku dni jego choroby, niepowinny się liczyć jako nieodbyte na panszczyźnie, gdyż choroba nie z jego pochodzi przyczyny. W drugim zaś, kiedy z przyczyny dżdżu zeydzie z roboty, dni te i robota mają mu być policzone w odbytą panszczyznę.

9. Powszechnie się ustanawia, aby nad liczbę dni wyznaczonych, ani też we dni święte, chłopci do żadnych robot przymuszonymi nie byli.

10. Niezabraniać chłopom mleć zboża w swoich własnych żarnach i nieprzymuszać ich do wożenia do młynów będących w dzierżawie u żydów i opłacać za to pieniędzmi lub ziarnem.

11. Znieść rzucającą chłopów exekucyę za nieopłacenie długów żydowskich, dla czego chłopci częstokroć zmuszani bywają do wyprzedania ostatniej swojej ruchomości.

12. Pozwolić chłopom przedawania produktów swoich gdzie zechcą, bez wszelkiej opłaty karczmarzom i żydom, jakowa wyprzedaż była pierwey w wielu mieyscach zabraniana.

13. Naysrożej zakazać, aby żadnego nieczyniono przymusu chłopom w kupowaniu soli i niezabraniano nabywać oney u wolno sprzedających.

14. Niepozwalać żydom dzierżącym karczmy, rozdawać chłopom pieniądze na procent i wódkę na kredyt, a potem zabierać za to bydło, lub inne artykuły konieczne potrzebne chłopowi.

Potwierdzając w całej sile wszystkie urządzenia przepisane dla ulgi włościan w powiecie Mozyrskim, *Rozkazujemy* rozpostrzenie one tak na całą Gubernią mińską, jak równie też na wszystkie inne od Polski nabyte, wkładając baczość na akuratne takowych przepisów wykonanie na Zwierzchność Guberską, a szczególniej na Marszałków powiatowych i członków Policji i Ziemskiej, którzy w zdarzeniu niewypelnienia takowych przez kogokolwiek z obywateli i właścicieli, obowiązani są donosić o tém zwierzchności Guberskiej, aby ta według praw postąpiła z nimi. O czém Senat Rządzący nieomieszka uczynić należytych rozrządzeń.

Senat Rządzący rozkazał: dla należytego wypelnienia tego Naywyższego Jego Cesarskiej Mości przepisu, posłać ukazy do naczelników Gubernii: Mińskiej, Wołyńskiej, Podolskiej, Kijowskiej, Wileńskiej, Grodzieńskiej, Witebskiej i Mohilewskiej, oraz, obwołu Białostockiego, naysurowiej zalecając, aby takowi naczelnicy a szczególniej Marszałkowie powiatowi i członki policji Ziemskiej, nayıpilnieyszą miały baczość na naydokładnieysze i konieczne wykonanie wszystkich powyżey wyrażonych w Naywyższym ukazie przepisów. O czém donieść komu należy po części Policji Ziemskiej i Ministryum jey zarządzającemu ukazem. Miesiąca maja 1818 r. (R. *Inw.*)

Kupiec tobołski, *Pilenków*, wzruszony cierpieniem bliźnich, skupuje znaczniejszemi ilościami zboże, i w pewney proporcji co tydzień dla rodziny niedostatek cierpiących rozdaje; w wielkim poście podwoił to swoje dobrodziejstwo, rozdawaniem jeszcze grochu, który skupuje w mieyscach, gdzie się to ziarno obficie rodzi.

Kurs wileński na assygnaty: rub. srebr. 3 r. 87 k; dukat 10 r. k 96; imperyał 37 r. 60 k.

MIASTO WOLNE KRAKÓW.

Senat Rządzący ogłosił tu co następuje:

„Gdy N. Cesarz Wszech Rossyy i Król Polski, przychylając się do powszechnego życzenia mieszkańców M. W. Krakowa i jego okręgu, łaskawie zezwolił raczył, ażeby zwłoki ś. p. Tadeusza *Kościuszki*, na łono oyczystey ziemi już powrócone, spoczywały w tuteyszej stolicy, obok popiołów innych Bohaterów Polskich, jako w mieyscu, które jego heroicznego poświęcenia się dla oyczyzny naocznym świadkiem było; Senat rządzący po-

dając do wiadomości, iż uroczyste wprowadzenie zwłok tego wielkiego Męza, do Kościoła Katedr. Krak. w dniu 19, a obchód pogrzebowy w dniu 20 czerwca r. b. odbywać się będzie, zaprasza szanowną Publiczność, aby w celu oddania ostatniej posługi tym drogim sercu Polskiemu popiołom, do tutejszey stolicy przybyć raczyła.

N I E M C Y.

(z *Korr. hamb.*) *Hamburg, d. 18 maja.* Dzisiaj po południu popłynął Jego Cesarzewiczowska Mość W. Xiążę Michał do *Hamburga*, który zaszczyca bytnością swoją miasto nasze od dnia 15 t. m. Od roku 1713, kiedy *Piotr Wielki* odwiedzał *Hamburg*, mury nasze nie miały szczęścia oglądać żadnego z Xiążąt Rosyjskich. Tém żywszą była radość z przybycia teraz Brata Wspaniałomyślnego Monarchy, któremu wiśni jesteśmy nasze oswobodzenie i ratunek.

Wielki Xiążę, towarzyszony przez Jenerałów *Paszkiwicza* i *Oleidińskiego*, wysiadł dnia 15 wieczorem, przyjeżdżając z *Boitzenburga*, w *Hotelu* rosyjskim, gdzie Gosprawujący rosyjskie interessa Pan *Struoe* przyjął. Jego Cesarzewiczowska Mość życzył sobie, iżby żadnych dla Niego publicznych nieczyniono okazałości. Tegoż dnia raczył łaskawie przyjąć złożone uszanowanie od Senatu przez *P. Dorman*, Syndyka, a nazajutrz bydyż na obiedzie za miastem nad rzeką *Alster*, gdzie część dyplomatycznego korpusu Jego Cesarzewiczowskiej Mości przedstawioną była. Resztę pobytu swego poświęcił Wielki Xiążę Jmé, na zwiedzenie znakomitszych przedmiotów i piękniejszych okolic naszego miasta, w towarzystwie sprawującego interessa rosyjskie. Port, most na *Elbie*, kościół ś. *Piotra* i ś. *Michała*, muzeum Pana *Röding*, ściągnęły uwagę Jego Cesarzewiczowskiej Mości, równie jak sąsiedzkie miasto *Altona*, i piękny ogród Pana *Bauer* w *Blankenese*. Odwiedzał także grobowiec *Klopstoka* w *Ottensen*, i przy trumnie poległego pod *Jena*, a w tamecznym kościele pochowanego, Xięcia *Brunswickiego*, widoczne rozczulenie okazał.

Życzenia wszystkich dobrych mieszkańców miasta *Hamburga* towarzyszą godnemu miłości Xięciu, który przez swoją zniewalającą powierzchowność, przez swój rozum i wysokie oświecenie, wszystkich, którzy mieli to szczęście zbliżyć się do niego, serca pozyskał: jedzie przez *Bremę*. *Oldenburg* do *Hollandyi*, z kąd Jego Cesarzewiczowska Mość w dalszą podróż uda się do *Anglii*.

Na 22 posiedzeniu Seymu związku Niemieckiego w *Frankforcie*, Posel Pruski wymienił prowincye swojego kraju, które do związku Niemieckiego należeć mają, to jest: *Pomerania*, *Brandenburg*, *Szląsk*, *Saxonia* Pruska, *Westfalia*, *Kliwia*, *Berg*, i *Niższy Ren*.

Królestwo *Wirtemberscy* mieszkają teraz w letnim zamku *Bellevue*, niedaleko *Kannstadt*. Z powodu bliskiego pòłogu Królowey, odłożono dalszą podróż.

Rząd *Szwajcarskiego Kantonu Lucerny* surowo zakazał loteryi, przypominając jej definicyą przez *Fortunata Richard*, iż to są podatki na złych ludzi, które ich jeszcze daleko gorszymi czynią.

P R U S S Y.

Król Jmość wysłał majora *Bojanowskiego*, adjutanta swojego, do *Moskwy*, z powińszowaniem nowonarodzonego syna W. Xięciu *Mikołajowi*.

Od dnia 15 do 17 maja odprawiały się między *Berlinem* i *Potsdamem* wielkie popisy woyska.

A N G L I A.

(Z *korrespondenta hamburskiego*). *Londyn, dnia 12 maja.* W *Stradford-House* robią przygotowania na przyjęcie Wielkiego Xiążęcia *Michała*.

Wczora rozsiewano z wielkim pośpiechem okropną pogłoskę na birzy. Lord *Hastings*, gubernator jeneralny, tak utrzymywano na powadze wiadomości, z *Jndy* wschodnich drogą lądową otrzymaney, poymany został przez *Maratów*; jenerał *Hislop* poległ, wszystkie konie jazdy angielskiej otrute, a oboz angielsko-wschodnio-indyjskiego woyska podpalony został. Na *Ceylon* wszystko też do naywyższego buntu i zamieszania przywiedziono. Czy to było

tylko prostą na pieprzu i indygo spekulacyą, czy wymysłem jakiego próżniaka, nie wiadomo. Pogłoska ta już ucichła, a niektóre gazety nawet wzmianki o tém nie uczyniły, chociaż wczora wszyscy o tém mówili.

Rozsiewają także z równą troskliwością pogłoskę, względem której wielkie wątpliwości zachodzą, a mianowicie, że pierwszy Minister, Hrabia *Liverpool*, i kanclerz skarbu, Pan *Fansitt*, zamysłają złożyć znakomite urzędy swoje. Złożenie to pociągnęłoby za sobą znaczne odmiany ministryalne w innych departamentach.

Posiedzenia parlamentu zakończą się d. 10 czerwca. O zasłubieniu się Xiążęcia *Keut*, z owdowiałą Xiężną *Leiningen*, siostrą Xięcia *Leopolda*, uwiadomiony będzie parlament jeszcze w tym tygodniu.

Słychać, że tu zakupują dla *Hiszpanii* pewną liczbę większych okrętów, w celu użycia ich w wypadku wybuchnienia wojny z *Ameryką*, przeciw kupieckim okrętom amerykańskim.

Posel hiszpański w *Ameryce*, Kawaler *d'Onis*, odrzucił propozycye, tyczące się załatwienia nieporozumień między *Hiszpanią* i *Ameryką*, które mu, z rozkazu Prezydenta *Monroe*, przez Pana *Adams* przesłane zostały.

Oficer na połowie żołdu, *Davis*, który do *Lorda Palmerstone* strzelił, uwolniony wprawdzie został od winy, jako człowiek pomieszanego umysłu, ale utrzymywany będzie przez całe życie w zamknięciu.

Mówią, że tak nazwany wenezuelski admirał, *Brion*, z rozkazu naczelnika powstańców *Bolivara*, uwięziony i do *Angustura* zaprowadzony został.

Pisano z *Ameryki*, że gdy amerykański jenerał *Gaines*, który *Seminole*-indyanom wojnę wypowiedział, przewoził się przez rzekę ze 12 maytkami, bat się przewrócił, a jenerał wpadł w ręce indyanów, którzy go na zamorzenie głodem skazać mieli. Tymczasem późniejsze doniesienia zapewniają, że jenerał ten, blakając się przez 8 dni po lasach, dostał się szczęśliwie do twierdzy *Scott*.

(z *Gaz. berl.*) Podług prywatnego listu z *Paryża*, śledzenia w rzeczy zamachu na Xiążęcia *Wellingtona* zbliżone już są do końca, i że *Nicole (Martinet)*, jako autor planu, a *Cantillon*, jako wykonawca, są wymienieni.

Gazety nasze zawierają wyjątek z listu z wyspy ś. *Heleny* dnia 17 marca. Pan *Deveton*, wyrażono w liście tym, od 20 lat członek rady na wyspie ś. *Heleny*, dnia 14 t. m. siadł na okręt do *Anglii*. Gubernator okazał dlań wielki szacunek; a mieszkańcy rozciągając się z nim okazali szczerą przychylność i głębokie zasmucenie. Szanowny ten sługa kompanii wschodnio-indyjskiej, którego powszechnie patryarchą wyspy nazywano, liczy już 65ty rok życia, zostawał przez 50 lat w służbie kompanii, nigdy się ze skały tej wielkiego Oceanu nie oddalał.

Na wyspie ś. *Heleny* *Las Casas* napisał i przesłał do *Europy* dzieło: *Journal régulier de tout ce qu'a fait ou dit Napoléon, jour par jour, à St. Heléne durant huit mois, ses conversations publiques et privées etc.* (Dziennik dokładny wszystkiego, co *Napoleon* każdego dnia przez ośm miesięcy na wyspie ś. *Heleny* czynił i mówił etc.) Dzieło to, dla swojej autentyczności, tak ciekawe, nie mogło dotąd bydyż wydrukowane. Rękopis ten znajduje się w *Anglii*.

Planem *Margrabiego Hastings* jest, osłabić tak rajahów wschodnio-indyjskich i xiążąt *Maratów*, ażeby nie mogli więcej mieszać spokoyności kompanii wschodnio-indyjskiej. Atoli plan ten znajduje wielką przeszkodę w dzielnym oporze *Scindiaha*, *Holkara*, i rajaha *Beraru*. Odnosimy zwycięstwa, ale wiele nam krwi kosztują; a woyska nasze nie mogą tak prędko bydyż dopelnione, jak krajowe hordy. Nadto *Pindaresowie* trzymają się taktyki gerillasow i kozaków; napadają na nas z tyłu, rozpierzchają się na naszych skrzydłach, i zmuszają do porzuceń całego woyska. Pobitych zawsze nanowo bić musimy, wyraża *Kuryer*.

Podług wiadomości z *Martyniki* pod 14 marca i z *Trynidaty* pod 26 marca, w *Angostura* obchodzono było z wielką okazałością zwycięstwo *Bolivara* nad jeneralem *Morillo* pod *St. Fernando* nad rzeką *Azura*. Woysko powstańców i przednia straż pod wodzą *Paeza* poszły w pogoń za *Hiszpanami*. Jenerał *Morillo*, który w bitwie raniony został, udał się do *Caraccas*. Tu chciał

uzbroić 2,000 niewolników Negrów; ale rząd królewski sprzeciwił się temu zamiarowi z przyczyny obawy, ażeby Negrowie do nieprzyjaciela nie przeszli.

■ Bawiący dotąd w Londynie, tak nazwani, Xięża francuzcy, Emigranci, których jest blisko 550, odrzucili przysłany im z Paryża konkordat, i wszystkich, którzy do niego należeli, uznali za uczestników zbrodni rewolucyjnych.

FRANCYA.

(Z gaz. berl.) Paryż d. 13 maja. Dnia 12 ma byż udzielone przez Margrabiego Garnier izbie parów doniesienie o budżecie, i tegoż samego dnia przyjęte.

Sztab główny gwardyi narodowej paryzkiej, wydał wielką ucztę na uczczenie pamiątki wjazdu Jego Królewskiej Mości do Paryża, przed czterema laty. Główne toasta były: Króla, Królewskiej familii; dam i woyska.

Zolnierze gwardyi, którzy dnia 20 kwietnia należeli do bitwy z gwardyą narodową, i jednego gwardyaka śmiertelnie ranili, są pod sądem drugiego sądu wojennego iszey dywizyi woyskowej. Jest ich 6ciu, wkrótce będzie na nich wyrok ogłoszony.

Pan Rochefort (tłomacz Iliady), Sekretarz Stanu Xiężny Orleanu (wdowy), tylko co o śmierć przyprawionym nie został. Stał w oknie tyłem do alicy, gdy kula pistoletowa przez żaluzye przebija się i w biodro go ugadza. Sąsiad próbował pistoletu strzelając do ściany; kula się odbiła; i gdyby niebyło żaluzyi, uderzenie mogłoby byż niebezpieczniejszém.

Jeden ślepy od urodzenia w Paryżu, złożył małe poema z procesu Pana Fualdesa, o którym tak wiele slyszal.

Paryż d. 14 maja. Xiężna Angouleme uda się dnia 1 czerwca do wód w Vichy.

Choroba Xiążęcia Condé (urodzonego r. 1756) coraz się jeszcze wzmaga. Baron Jacques, posłany został do Londynu, dla uwiadomienia Xiążęcia Bourbone (syna Xiążęcia Conde), o niebezpiecznym stanie jego oycy.

Monitor wczorayszy zawiera rozporządzenie tyczące się organizacyi głównego sztabu. Rozporządzenie to wzbudza przyjemne wrażenie w woysku. Od chcącego wejść do Sztabu głównego, wymagają się także warunki, którym uczynić zadość może tylko doświadczony i zasłużony oficer. Naznacza się tam 50 pólkowników, 50 podpólkowników, 90 Szefów batalionu, 270 kapitanów, 125 poruczników; w ogule 545 oficerów w czasie pokoju. W czasie wojny może ta liczba byż podwyższoną do 648. Każdy Marszałek otrzymuje 6 adjutantów w wojnie, a 4 w pokoju; każdy jenerał porucznik 3 i 2; każdy Marszałek obozowy 2 i 1.

Pierwszy zaciąg do woyska francuzkiego wkrótce ma nastąpić, i ma wynosić 16000 ludzi. Mają byż w tym roku dwa jeszcze zaciągi.

Xiąże Maurycy Broglio, biskup gandawski, mieszka dotąd jeszcze w swoim wiejskim domu w Pikardyi.

HISZPANIA.

(Z gaz. berl.) Madryt, dnia 29 kwietnia. Gazeta nasza nadworna zawiera depesze naczelnego jenerala woyska królewskiego w Terrafirma, z głównej kwatery Villa-del-Carta, dnia 28 lutego, do ministra wojny przesłane. Donosi on, że w Vittoria dowiedział się o marszu zdraycy Bolivara i jego złączeniu się z Paezem nad Oronoko. Natychmiast udał się do pierwszej dywizyi swego woyska do Calaboso. Tu powstańcy uderzyli na niego z połączoną silą, to jest: we 2,600 ludzi jazdy i 1,500 ludzi piechoty. Z korzyścią utrzymywał się w Calabosa przez trzy dni; ale potem miysce to w nocy dnia 15 opuścił i z ranionymi, choćymi i wielką częścią mieszkańców, udał się ku Sombrero. W marszu tym ścigał go nieprzyjaciel, ale z wielką stratą odparty, a naostatku do rozsypki zmuszony został. Starłby był nieprzyjaciela i urojona rzeczpospolita Wenezuelska znalazłaby koniec, (wyrażono w depeszach), gdyby tylko jazda nasza działać mogła. Od tego czasu nie uprzykrzał się nam już

nieprzyjaciel, i żadney inney z napadu i straty swey nie miał korzyści, jak tylko miasto Calaboso. Utraciliśmy w zabitych: 4 oficerów, 61 żołnierzy; ranionymi są naczelnym jenerał Morillo, 13 oficerów; 253 żołnierzy; poymanych 94. Nieprzyjaciel zaś zostawił na placu bitwy 400 zabitych i zabraliśmy jemu wiele jeńców, taborów i jedną chorągiew.

Rada Kastylijska w Madrycie wydała obwieszczenie względem napowietrzney żeglugi, którą Panna Garnerin ma odprawić. Donosi w niém mieszkańcom pobliskich okolic o naturze tego widowiska, aby wspomnioney Panny nie wzięli za czarownicę, lub źle się z nią nie obeszl, jako z Francuzką.

SZWECYA.

Koronacya terażniejszego Króla odprawi się niezawodnie w Sztokolmie, dnia 11 maja. Ciekawa publiczność ogląda pięknego białego konia, na którym Monarcha w dzień koronacyi jechać będzie. Sprowadzono go zaś ze stada Królewskiego w Strömsholm.

Król Francuzki wysłał także P. Marandet z powinnowaniem terażniejszemu Królowi Szwedzkiemu wstąpienia na tron.

Stany Królestwa Szwedzkiego uchwały niedawno ośmdziesiąt tysięcy talarów na dalszą robotę kanału Gotha, który ogólnie 6½ mili. talarów kosztować będzie. Slychać o wystawieniu wielkiej twierdzy, między rzeczonym kanałem i jeziorami Wener, Wetter i Hielmare.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Posiadanie obudwóch Floryd, jest dla Zjednoczonych Stanów północney Ameryki daleko ważniejszém, aniżeli zdawać się może. Zyskają tym sposobem regularne dostarczanie materyalów do budowy okrętów, jako to: smoły, terpentyny, masztów, a zwłaszcza ogromnych dębów, których jest podostatkiem w Florydzie. Dęby te są tak trwale, iż będąc 100 lat wystawione na wszelkie odmiany powietrza, nabierają twardości kamienia, a ni je można zarznąć nożem z naylepszej stali. Rząd zjednoczonych Stanów umie cenić to drzewo. Pierwsze jęgo fregaty były z podobnych dębów, które brano z południowej Karoliny i Georgii, gdzie ich teraz jest mało, tak dalece, iż nawet na jedną fregatę nie wystarczają. Półwysep wschodniy Florydy ma port, jeden z naylepszych w Ameryce, mogący mieścić blisko 100 okrętów liniowych.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(Z Ruskiego Inwalida).

W naynowszym statystycznym dziele wydawaném przez Professora Krome w Gussen, naznaczona jest dzisiejsza obszerność Prus do 4,889 mil kwadrat., a ludność do 10,126,465 dusz. Nayludniejszą prowincyą pruskiego królestwa, jest Hrabstwo Ravensberg, w Westfalii, gdzie na jedną milę kwadrat. liczy się 5,645 dusz; naymniej zaś załudnioną jest Pomerania.

W Filadelfii żyje niewiasta, wyżej 80stu lat wieku mająca, z Negra i Mulatki pochodząca, która zastanawia uwagę dziwnymi odmianami koloru swey skóry. W dzieciństwie jeszcze, czarna jej skóra bieleć zaczęła, nie w różnym jednak stopniu po całym ciełe. Rozszerzała się ta białość powoli do tego stopnia, że dzisiay czarny kolor, tylko na ręku i negach pozostał; twarz zaś stała się nadzwyczajnie białą.

W jedném z niemieckich pism publicznych, wyliczony jest dług wszystkich państw niemieckiego związku, wynoszący 500 milionów zł.; z ogulu zaś każdorocznych podatków, opłacanych na potrzeby krajowe, równie dzieląc, przypada na każdego Niemca 7 zł. niem. Z tego rachunku wypada, że Niemcy więcej w tym razie zyskują od swoich sąsiadów; albowiem Niderlandczyk płacić musi do roku 9½, Francuz prawie 10, Anglik 11½ zł.

Przebywający na wyspie s. Heleny Ex-Cesarz, daje dziś powód do licznych literackich spekulacyi. Wydawcy kazdego takiego dzieła ręczą za rzetelność swych oryginalów, i za ich wyższość nad innemi we względnie autentyczności. Niedawno wyszło w Londynie, we francuzkim języku, dzieło pod tytułem: Napoleon wyobrażony przez siebie samego; wyjątek z autentycznego rękopismu Napoleona Bounaparte.

Wilno dnia 24 maja 1818 roku.

Redakcja, niżej umieszczone tu opisy żałobnych obchodów żnięci generała Kościuszki, dla ciągłej obfitości do obwieszczenia materyi, nie mogła dotąd do wiadomości publicznej podać.

Z Łucka. Zaczni obywatele do Łucka stolicy Wołynia, za przewodnictwem i wezwaniem swego Marszałka i kawalera JW. Stanisława Lipskiego zgromadzeni, dzień 1 marca, dla uczczenia pamiątki znakomitego w dziejach świata bohatera, Tadeusza Kościuszki, obrali i poświęcili. Obchód ten żałobny z największą okazałością w kościele Katedralnym uczyniony, jak w duchu religii przed Bogiem, powodem był wzywania dla duszy Tadeusza łitości i miłosierdzia, tak w duchu obywatelstwa, dowodem jest, wdzięczności i czci, jaką prawy Polak zachował dla istotnych zasług w oyczyźnie, rzadkich cnot, męstwa i nieograniczonego dla szczęścia swych rodaków poświęcenia się, tego tak znamienitego w dziejach oyczystrych męża.

W dniu przeto 28 lutego, jako w dniu poprzedzającym to żałobne nabożeństwo, ażwony po wszystkich tułayszych kościołach zwiastowały obchód tak tkliwy sercu Polaka, obchód rozrzuwający dacha również mieszkańców tądayszego miasta, jako też licznie zgromadzonego z obcych nawet powiatów obywatelstwa.

Jakoż na dniu 1 marca, od godziny 5 zrana rozpoczęło się w kościele Katedralnym śpiewanie wigilii przy katefalku narypkniętej i nayokazalej przybranej, a przez gorliwość Prześwietnej Kapituły Łuckiej rzeżisto oświeconym. Zakony: Bernardyński, Karmelitański, Trynitański i Dominikański z kolei odprawiały Officium Defunctorum z mszami śpiewanemi, w końcu śpiewane było Officium Defunctorum przez Duchowieństwo świeckie, na którym cała tułaysza Kapituła znajdowała się. Po ukończeniu onego wyszła msza rekwiitna, na głosy piękne i dobrane śpiewana, które wzbudzały uczucia pełne tkliwości, i rozrzewniemu w sercach napętniających w tym dniu przybytek Pański.

Smutek, który się malował na twarzy każdego obecnego temu żałobnemu aktowi, o jakże zwiększony został, kiedy słowo wówczas ciężka, naydroższego i nayukochańszego JW. Pasterza, którym się szczył Wołyn, jako jedynym darem Niebios, niedozwoliła mu, aby wraz z swemi świątobliwemi modłami, zamógł przed Tron Pana zastępów, wołania ukochanych od siebie dyecezanów a zawsze z nim duszą i sercem połączonych, za Tadeusza Kościuszkę, któremu wdzięczni rodacy ostatnią postugę religijną i cześć obywatelską oddawali.

Celebrował więc mszą powszechnie szanowany Pralat Katedralny Łucki JW. JMć Xiądz Archidyakon Michał Piwnicki, w czasie której, miał kazanie JXiądz Mimer Herbourt, Kanonik Łucki i Professor Teologii Dogmatycznej w Seminarium Dyecezalnym, a wystawiając w czynnych i mocnych wyrazach nieporównane czyny i cnoty chrześciańskie Tadeusza Kościuszki, które imię jego do wdzięcznej i bezstronnej przeszła potomności, dowiodł: że sama religia rządząca sercem człowieka, zdolna jest podnieść jego, do chlubnego zaszczytu bohatera w prawdziwym znaczeniu uważanego, do jakiego zmarły nasz ziomek tym większego nabył prawa, że i wśród okropnych nieszcześć nieupadł na umyśle i sercu, lecz pokazując się wyższym nad nie powtarzał: Tu es patientia mea Domine et spes mea.

Po ukończeniu mszy nim się kondukt rozpoczął, zabrał głos JW. Marszałek i kawaler Lipski, mówiąc z wrodzonym Polakowi zapałem: jak szczęśliwy jest ów, którego grobowiec czy wdzięczności, poszanowania i smutku całego narodu skrapiają, jak wielka i nieprzeżyta wiekami będzie chluba dla ziemi Polskiej, iż wydała takiego bohatera, którego nieporównane w przeszłości czyny i waleczność stały napętniły dwie półkole świata; a przebiegłszy całe jego życie pełne cnot obywatelskich, wzywał ducha tego tak wielkiego, aby ożywiając świętą miłością oyczyzny, terażniejsze i potomne prawych Polaków pokolenia, uzdolnił się do okazania wdzięczności, uszanowania i wierności dla Najlepszego i Naypotężniejszego Naszego MONARCHY, ALEXANDRA I, który będąc Oycem ludów Berlę Jego poległych, nieprzepomniał i o Polakach powracając im narodowy byt i reprezentacją. Takim to uroczystym i żałobnym obchodem, połączonym z największą wspaniałością oddając stolica Wołynia, sławną w dziejach narodowych, hold powiany rzadkiej zasłudze Tadeusza Kościuszki, poczytała sobie za święty obowiązek, aby tenże dzień poświęcony został jałmużną, która zebrana i wręczona jest potrzebującym wsparcia.

W miasteczku Hrozowie, gubernii mińskiej powiatu Stuckiego, d. 14 lutego odprawiono się także nabożeństwo żałobne za duszę s. p. generała Kościuszki. W miyscu tém nieo ustronnem, znaczna jednak liczba zgromadziła się kaniżanie. Katefalk i inne przysposobienia do tych świętych obrzędów sporządzone były podług możliwości miysca. Zebrana się liczba znakomita tej parafii obywateli, z powodu których i w ich imieniu W. Marciniowski miał mówę, wystawiając w niej przymioty i zasługi zmarłego, w dwóch świata częściach wielbione i pamięć jego wieczniające.

O g ł o s z e n i a.

1. W Białorusko - Witebskiej gubernii powiecie Siebieżkim przedaje się nieruchomy majątek obywatela Jęcia Alexandra Kantakuzina, złożony z dwóch większych, i trzeciego mniejszego folwarku ze wsiami, w których włóścian pici męzkiey czterysta dusz, po 250 rubli assygn. dusza; ziemi włók trzysta, z dostateczną ilością sianożęci, z połowem ryb, i rzeka, na której może być dobry młyn. Ktoby życzył takowy majątek nabydź, zechce sam osobiście, lub listownie adressować się do niżej podpisanego w pomienionym powiecie, w majątku Sielco-Klejowka zwanym mieszkającego.

Siebieżkiego powiatu Obywatel i Plenipotent.
Jan Cholostyiński.

Doniesienie Teatralne.

1 W następującą Niedzielę to jest dnia 26 bieżącego miesiąca i roku, dany będzie przez JPP. Bernardellich wielki Balet nowy komiczny z pantominami, we zch aktach pod tytułem: FLÉTROWERS ZACZAROWANY.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

2 Niżej podpisany Dentysta approbowany, ma honor uwiadomić prześwietną Publiczność, iż powrócił z podróży swojej do Wilna, mieszkan.e ma na ulicy zamkowej w domie W. Gutta pod Nrem 108.

Dent. aprob. Lazarik.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładającego Wszech Rosyją etc. etc. etc.

Urodzonym: Janowi i Maryannie z Pagowskich Brylińskim Skarb. Wileńskim, Janowi Molskiemu Brygadierowi woysk Polch, Stanisławowi Białozorowi Prezydentowi Grodzk. Upitskiemu, Theodorowi i Elzbiecie z Grotuzow Albrychtom Kapitanom woysk Rossyjskich, Józefowi i Kazimierzowi Landzbergom Strażn. Upitskim, Janowi Kozakiewiczowi Rotmist. Upitsk. zonie jego, successorom, i dalszym kredytorom ścielącymi pretensyą do funduszu zesłego Józefa Pagowskiego generał majora woysk Polch, niemniej też JO. Xieźmieźce Stefani Radziwiłłównie i jej opiekunom, Michałowi Pagowskiemu Szambell. dworu poll. Graffowi Worcellowi, Teofilowi Leszczyńskiemu, Graffowi Dymitremu Naryszkinowi, Piotrowi Hrabi Kraszińskiemu, Joachimowi Przybylskiemu Porucznikowi, Michałowi Murawskiemu, Kazimierzowi Strumilowi, Annie Angielli Przeszeczkiej, Wassentyńskiemu, Józefowi Hrabi Borchowi, Eleonorze Hrabi Borchowej i jej potomstwu successorom zesłego Michała Hr. Borchy, Wiktorowi Woytkiewiczowi Szambell. dworu polskiego, Stefanowi Zambrzyckiemu Sędz. Grodzkiemu, Alexandrowi Hrabi Chotkiewiczowi Pułkownikowi woysk polskich, Sewerynowi Hrabi Rzewuskiemu i jego suocessorom, Józefowi Rozyckiemu, Kabanowiczowi, Michałowi Hrabi Miączyńskiemu, Michałowi Zagurskiemu, Kalesantemu Zagurskiemu, Józefowi Wereszczyńskiemu Staroście Upitskiemu, Stanisławowi Bitowtowi Sędz. b. Ziemsk. Upitsk. i dalszym debitorom zesłego Józefa Pagowskiego generała woysk polch. Pozew edyktałny przez Sąd Ziemsk. Pttu Upitsk., na roki następne Juniowe, w mieście Poniewiezu Sądzić się mające, z powództwa Urodzonych Appoloni z Tarszeńskich matki, Alexandra syna, Ludwika i Izabelli córek mietelnego potomstwa, generałowej i jenerał. woysk polch Pagowskich, Michała Hrabi Platara Zyberka Vice Gubernatora Litewsko-Wileńskiego, Tadeusza Hrabi Platara Assesora Sądu Głnego Litt. i Józefa Sokołowskiego Pisarza b. Grodzk. Upitsk. oraz dalszych opiekunów dokumentem wyznaczonych, z referencyą do dekretu, jednego Remisyynego Sądu Głnego Litt. Wileńsk. pod rokiem 1817 decembra 14 w mieście gubernskim Wilnie w Departamencie z oczewiście zapadłego, drugiego Ziemskiego Pttu Upitsk. Dyllaecyynego w roku terażniejszym 1818 febr. 20 dnia ferowanego. Komportacyą dokumentów, inwentacyą majątku Grykpedź w Pttcie Upitskim leżącego, oraz pomiare tegoż majątku do dziedzictwa zesłego jenerala Pagowskiego należącego niemniej też ku spełnieniu dalszych warunków przeznaczającego, a w szczególności oto z obzallnemi pretensorami, pierwicy w tym zapozwie edyktałnym polożonemi, do przyjęcia w tymże Sądzie rozprawy, do przyjęcia w detrunkatę przez obzallnych WW. na konto swych należnościow zesłemu jenerałowi Pagowskiemu wydanych rewersów, z przychodzącymi od nich procentami, komportacyi wszelkich dokumentów, listów, rachunków, oraz jakie się tylko naydują pisma w ręku obzallnych pretensorów, ciskaących się do funduszu zesłego jenerala Pagowskiego na rzecz mietelnich successorów onego, pod przysięgą, usunięcia bez dowodnych obzallnych pretensyów przez zesłego jenerala już uspokojonych. A z obzallnemi debitorami poszczególnie przez tenże pozew edyktałny mietelni successorowie zesłego jenerala Pagow-

wieloliczne sprzęty, do siebie zagarnął. Udzielnie na 23 brać zesłemu bratu swemu pod rokiem 1800 oktobra 0 złłch polłch 2,400 zawinił. w roku 1808 apryla 23 za Obligiem obźlnego Michała Pagowskiego Grothozowy Porucznikowey wydany, TBCh obrączkowych holend. 350 zeszy oyciec nieletnich wypłacił. Udzielnie wedle rachunkow zobopólnych, i notat zesłego jenerala na Sądzie złożyć się mających, bratu swemu a oycowi nieletnich dość wiele zawinił. Obźlna Ewa Czastyńska pod rokiem 1795 septembra 15 na Inskrypcy złłch 55, obźlny Graff Worcel za rachunkiem w roku 1797 oktobra 18 w Peterzburgu czynnym, rubli 113, obźlna Teofilla Leszczyńska za własnoręczną Inskrypcyą pod rokiem 1797 julu 25 dnia czer. złłch 20 w roku zaś 1799 nowembra 5 za kartą i rewersem Białoskurskiego czer. zł. 50 w złocie i czer. zł. 100 w bankocetlach — Obźlny Graff Dymitr Naryszkin w roku 1797 Nowembra 28 na Inskrypcyą rubli srebrnych 735 obźlny Hrabia Piotr Krasinski pod rokiem 1800. ayryla 29 za kartą złotych 40. obźlny Joachim Przybylski w roku 1807 julu 12 na Inskrypcyą rubli srebr. 22. Obźlny Michał Murawski za kartą pod rokiem 1809 augusta 5 TBCh obrączkowych 9. obźlny Kazimierz Strumilo za kartą pod rokiem 1811 nowembra 18 rubli srebr. 10, obźlna A. Przezdziecka za listem przez ręce Michalewicza Kamerdynera czer. złłch 15. Obźlny Wasyntynski za kartą czerwonych złłch 4 zesłemu Pagowskiemu oycowi nieletnich zawiniłście. Obźlni Hrabowie Borchowie pod rokiem 1790 julu 24 za obligiem na czer. złłch 2200 Wiktorynowi Woytkiewiczowi Szambel. wydany, od tegoż zesłemu Pagowskiemu przekazany, oraz za kwitem tegoż Woytkiewicza pod rokiem 1793 marca 3 za obźlgo Borchy czer. złłch 123, 1796 julu 8 jak rewers poswiadcza obźlnego Stefana Zanbrzyckiego Sędzi. za obźlgo Borchy czer. złłch 75 oyciec nieletnich zapłacił. Nakomiec wedle notat i rejestrow przez zesłego Pagowskiego spisanych na Sądzie złożyć się mających, niemiała illosć na obźlch Borchach dla nieletnich Pagowskich okazuje się. Obźlny Hrabia Chodkiewicz na dwa obligi Blankietowe z podpisem własnoręcznym i pieczęciami czer. złłch 2000, udzielnie za rachunkiem czer. złłch 87 zesłemu Pagowskiemu zawinił, obźlny Saweryan Rzewuski za Obligiem w roku 1750 januar. 30 Domianowi Pagowskiemu stryjowi nieletnich Pagowskich czer. złłch 200 zawinił, w roku 1801 febr. 30 za listem u zesłego Pagowskiego złłch 6500 pożyczyl — Obźlny Hrabia Michał Mięczyński za rewersem 1801 marca 24 własnoręcznym na czer. złłch 45 tegoż samego dnia przez ręce Kabanowicza czer. złłch 82 1793 nowembra 15 za rewersem Józefa Rożyckiego rubli srebr. 6 i TBCh 4 zesłemu Józefowi Pagowskiemu zawinił — Obźlny Michał Zagurski w roku 1808 january 19 za listem złłch 430 — Obźlny Kalesanty Zagurski w tymże roku apryla 2 za listem złłch polłch 691 gr. 18. Obźlny Zambrzycki Sędz. pod rokiem 1796 julu 18 jak kwit administracyi warszawskiej poswiadcza złłch 6804. Obźlny Wereszczynski za trzema Inskrypcyami, jedną 1805 julu 4 — drugą 1807 septembra 17 — trzecią 1808 septembra 17 czer. złłch 108 i rubli srebr. 240 zesłemu Pagowskiemu zawiniłście — Zeszy Józef Bitowtt Prezyd. Grodz. Upits. brat obźlgo Stanisława Bitowta za rachunkiem zesłego jenerala raz złłch 320, drugi, złłch 75 gr. 29, trzeci złotych 95 jak rewersa i rachunki świadczą oycowi nieletnich Pagowskich zawinił — Naostatek obźlny Stanisław Bitowtt chłopca dziedzicznego nieletnich Pagowskich z majątku Grykpedz zbiegłego Franciszka Balezuna z żoną i oboygą plet dziećmi przy majątku swym Wodoktach po niewolnie utrzymuje, na wielokrotne rekwizycye nieoddaje. Oto tedy wszystko złłcy Pagowscy i ich opiekunowie idąc do Sądu Ziems. Upitsk. w myśl Remissy Sądu Głnego Litt. powyżzey zacytowaney, która temuż Sądowi, cały zmasować fundusz zesłego jenerala Pagowskiego poleciła — Pozywają tym edyktałnym Pozwem, w Kuryerze Litt, tak w tey Guberni, jako też i dalszych, pod tym panowaniem, niemniej też za granicą, w Kordonie Rzymsko Cesarskim i Królestwie Polskim, oraz gdzie wypada z rzeczy ogłosić się mającym; proszą: utwierdzenia wszystkich i wszelkich dowodów, przez nieletnich w Sądzie złożyć się mających, przypuszczenia do dowodu mającego. Zasądzenia summ kapitałnych i procentowych na obźlch powyżzey wyszczególnionych debitorach zesłego Pagowskiego jenerala, na rzecz nieletnich Pagowskich — Komportacyi wszelkich pism, rachunków, dokumentów wyświecających fundusz zesłego jenerala Pagowskiego, przez obźlgo Michała Pagowskiego stryja pod przysięgą; równie też Komportacyi na tymże obźlnym Michale Pagowskiego swych należnościow dowodzą, następnie. Zeszy Xiążę Dominik Radziwiłł Pułkownik woysk polłch. za czystemi obligami zawinił zesłemu jenerałowi Pagowskiemu oycowi nieletnich z procentami do momentu tego wykalulowanemi guro 50,000 złłch polłch, powtóre z rachunkow Woytowstwa Dowgielunskiego pod zastawą przez zesłego Pagowskiego jenerala mianego, z niedoboru procentów wedle inwentarza sporządzonego i wyraźny, Deces wyświeconego, dziewiędziesiąt kilka tysięcy złłch polłch, potrzebie przy weyściu w possessyą Woytowstwa Dowgielańskiego zeszy Pagowski przed nim byłey possessoree zastawney Antoninie Puzymney Starościmey Upitsk. za poleceniem Xiążąt Radziwiłłow zapłacił 7,000 złłch polłch. Naostatek za dziesiąty grosz którego uspokojenie do dziedzicow należało, zeszy Pagowski opłacił złłch polłch 2,000 obźlny Michał Pagowski Szambel. stryj nieletnich, w Ga-

licy, Kordonie Cesarskim. wieś Derew, z zeszym bratem swym, a oycem nieletnich medziel, dlugi czas sam possydownał, intraty pobierał, późnicy ja słysząc komuś wyprzedal, summa przez przodków jaka była pretensyjan an Derewni, tę do siebie zabrał, ruchomosc wszelką zesłego w Derewni zostawioną, suknie, bielizny i dalsze wskim wszelkich sprzętów i ruchomości we w Derewni pozostałey na rejestrze, z opisaniem dokladny illosci, wartosci i szacunku takoz pod przysięgą, poczym przysądzenia tey schedy jaka z działu się przynależy nieletnim na obźlnym Michale Pagowskim — Extradyceyi chłopca Franciszka Balezuna z żoną potomstwem i dobytkiem u obźlgo Bitowta utrzymującego się — Sądzenia na wszystkich obźlch wydatków prawnych, oraz tego wszystkiego decydowaniu, co z natury, sprawy wypada, co przozonym będzie, z wolną poprawą tey žaloby, lub inney wymiesienia.

Roku 1818 miesiaca maja 4 dnia Woźny niżej piszący się świadczy iż kopia tego Pozwu z autentykem zgodne w sprawie JWW. Apollonii z Turszeńskich matki, Alexandra syna, Ludwiki i Izabeli córek, Pagowskich jenerałowey jenerałowicza i jeheralowien woysk Polłch, aktorów sprawy, Michała Hrabia Platera Zyberka Vice Gubernatora Litewsko Wileńskiego, Tadeusza Hrabia Platera Assessora Sądu Głownego Litewsko Wileńskiego 2 Departamentu, i W. Józefa Sokolowskiego b. Pisarza Grodzk. Upits. opiekunów exekwujących opiekę, oraz dalszych dokumentem wyznaczonych opiekunów — W. Stanisławowi Bitowtowi Sędz. Ziems. Upitsk. wespół z aresztem na czleka Franciszka Balezuna utrzymującego się w majątku Wodoktach jedną — JWW. Józefowi i Leonorze z Gieludów Wereszczynskim Starostom Upitsk. w majątku Lawkodziach, drugą W.W. Kazimierzowi i Józefowi Landzbergom Strażn. w folwarkach w Wegrzyskach i Kompaczynie trzecią i czwartą W.W. Theodorowi i Elzbiecie z Grotuzow Albrychtom w majątku Gieduciach, piątą, JO. Xieźniczce Stefani Radziwiłłowni i jey opiekunom we wsi Beynarowie, szóstą, w dobrach w Pitcie Upitsk. oczewisto po podawałem. W.W. Janowi i Maryannie z Pagowskich Brylińskim Skarb. Wileńsk. w majątku Styrmach w Pitcie Wilkomirsk. położonym, oczewisto w ręce ja Woźny takoz, maja 5 dnia podalem. Orz dalszych wszystkich w tey žalobie edyktałney tak kredytorów jako też debitorów zesłego Pagowskiego jenerala pomieszczonych w różnych Guberniach tego państwa, w królestwie Polskim, Rzymsko Cesarskim i w dalszych prowincyach oraz państwach zagranicznych znajdujących się, dla jednoczasowego zebrania się i stannosci przed Sąd Ziems. Pttu Upitsk. w kadencyi przyszley święto Trojeckiey sądzić się mający lub też na następną dla zaawizowania wszystkich ten pozew edyktałny wespół z relacyą urzędowien zeznaną do Kurjera Litt. dla trzykrotnego zawiadomienia podalem. Te czynność nasze my Woźnowie podpisujemy.

Andrzej Poplawski Woźny Pttu Upitskiego.

Roku 1818 miesiaca maja 11 dnia przed aktami Grodz. Pttu Upitsk. Woźny obecnie stawając relacyą Pozwu zeznaną przyjąłem.

Ziemski i Grodz. Pttu Upitsk. Regent Jan Eydrygiewicz.

Roku 1818 miesiaca maja 13 dnia przed aktami Ziems. Pttu Wilkomirsk. stawając obecnie Woźny wyzey warazony relacyą podanego Pozwu urzędowien zeznal. Przyjąłem *Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem. Pttu Wilk. Reg.*

3 JW. Alexander Hrabia Chodkiewicz Pułkownik woysk Polłch, jego wierzyciele i opieka Józefa Hrabiego Chodkiewicza, do miasta Grodna zgromadzeni, celem zrobienia układu o dział dobr po Janie Hr. Chodkiewiczu Staroście Żmudzkiem w Guberniach Wileńsk. i Grodz. położonych, a wedle Ukazu Rządzącego Senatu na dwórch jego synow Józefa i Alexandra dzielić się powinnych i uzyskania z tychże dóbr należnościow wierzycielskich, dobrowolnie zgodzili się na pewne postanowienie satysfakcyą tymże wierzycielom zbliżające. Ze zaś ważność takowego aktu od kompletney opieki i zgodzenia się wszystkich wierzycieli zależy — w tym przeto celu awizują się ciż wierzyciele JWW. Chodkiewiczów iżby raczyli na dzień 20 czerwca r. b. zjechać do miasta Powiatowego Nowogródka dla wzajemnego w pomienionym interesie porozumienia się i umocowania plenipotentow, iżby ciż plenipotentci lub sami aktorowie mogli na dzień 30 czerwca tegoż r. pośpieszyć do Czarnobyła, miejsca jurydykcyi Sądu Działowego skutkiem ukazu przeznaczonogo. Dated w Grodnie d. 3 maja 1818 roku. Onufry Grotthus.

Wyjeżdża za granicę.

1 Wyjeżdża do Królestwa Pruskiego Wileński mieszczanin Lewin Dawidowicz Lewi na miesiąc dziesięć.

3. Handel Greka czyli Turka zwany, exystujący przez lat kilkanaście na zamkowej ulicy w domu dawniey W. Prozora a teraz Uniwersyteckim, przeniesiony został na teyże ulicy do domu W. Geringa.

Wilno dnia 24 maja 1818 roku.

2. Od Rządu gubernialnego Mińskiego ogłasza się: iż w Mińskiej Skarbowej Izbie odbywać się będą targi, dnia 10go, 13 i 17 miesiąca junii terażniejszego 1818 roku, dla oddania życzącym w dzierżawę do 1819 roku, Dokszyckiego trunkowego odkupu; zateń życzący wziąć taką dzierżawę, zechcą jawić się z pewnemi ewikcyami na naznaczone terminy do Mińskiej Skarbowej Izby. Maja 10 dnia 1818 roku.
Sekretarz Arcimowicz.

2. Od Rządu gubernialnego Mińskiego ogłasza się: iż w tutejszej Skarbowej Izbie, dla oddania w dzierżawę do 1819 roku, Mińskiego, Ihumeńskiego, Borysowskiego, i połowy Mozyrskiego gorzałczanego odkupu, będą odbywać się targi dnia 1go, 4go i 8go miesiąca junii terażniejszego roku, na które terminy zechcą życzący jawić się z prawnemi ewikcyami do Mińskiej Skarbowej Izby. Maja 9 dnia 1818 roku.
Sekretarz Arcimowicz.

2. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się w Wileńskiej Skarbowej Izbie na przeznaczone dawniej terminy życzących wziąć w dzierżawę jednoroczną w mieście Wilnie poborów: bramnego, brukowego, łopatkowego, rybnego targu, poogińskiego mlynu i gnojowego, Izba Skarbowa naznaczyła nowe terminy: pierwszy dnia 21, drugi, 24, a trzeci 28 miesiąca terażniejszego maja; a zateń życzący wziąć w dzierżawę wymienione pobory, rybny targ, poogińskiego mlynu i gnojowe, zechcą jawić się do Izby Skarbowej na takowe terminy z dostatecznemi ewikcyami. Maja 18 d. 1818 roku.
Sowietnik Lawrynowicz.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

2. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się w Wileńskiej Skarbowej Izbie na przeznaczone dawniej terminy życzących nabydź zaścianek Iwaszkowszczyznę, wydzielony przez exdyktorski Sąd, z majątku obywatela Morykoniego za dług, należny od tegoż Morykoniego klasztorowi mniszek siostr miłosierdzia, w ogóle, prócz procentów 2,900 złotych polskich, Rząd ten naznaczył nowe terminy: pierwszy dnia 5, drugi 8, a trzeci ostateczny 15 miesiąca augusta terażniejszego roku; a zateń życzący nabydź takowy zaścianek, zechcą jawić się na naznaczone terminy dla targów do wileńskiej Skarbowej Izby z dostateczną ewikcyą, albo gotowemi pieniędzmi. Maja 18 dnia 1818 roku.
Sowietnik Lawrynowicz.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

2. Rezolucyą Sądu Magistratu Miasta Wilna roku 1818 apryla 6 dnia zaszła, będąc z poszkodka tegoż Sądu dellegowanym do wyprzedania ruchomości inwentarzem opisaney zeszłego s. p. Józefa De-Tyllego Majora b. woysk Polch i mając sobie przyporuczonym wydać trzykrotną awizacyą w Gazecie Kuryera Lit. z umieszczeniem teyże w Gazetach zagranicznych tak o tém, jako żeby successorowie z probacyami legitymującemi ich prawo do posiadania sukcesyi po Majorze Józefie De-Tylim do Sądu Magistratu Wileń. wprzeciągu naydaley sześciu miesięcy od daty awizacyi sami przez się, bądź przez umocowanych prawnie Plenipotentów przybywali. Co zaszkuteczniacząc, ninieyszą czynię z uwiadomieniem, iż Licytacyą publiczną ruchomości pozostaley składającej się z garderoby, bielizny, zegarków, srebra stołowego i dalszey, rozpoczne w Ratuszu Wileń. od dnia 10 junii teraz. 1818 roku i ciągle onę odbywać aż do ukończenia będą — 1818 roku maja 21 dnia.
F. Łukomski R. M. W.

2. Excerpt oświadczenia z Protokółu potocznego processowego Sądu Grodzkiego Pttu Oszm. w dacie pomizey wyrażoney zapisanego pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu eadem data stronie jest wydan.

Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca maja trzynastego dnia, Przed aktami Grodzkimi Pttu Oszmiańskiego stanawszy obecnie JP. Placyd Nesterowicz oświadczenie Chorążego b. Pttu Słomim. JW. Stefana Slizienia do wpisania w protokół podał, którego wyrazy następnę: roku tysięcznego ośmsetnego ośmnastego mca maja pierwszego dnia Imieniem mnie niżej podpisanego w następnęy rzeczy oświadczenie podaje. JW. Józef Slizien Mar. b. Pttu Borysow.

zapisal oświadczenie w aktach Ziems. Pttu Borysowsiego w dniu trzydziestym oktobra roku przeszlego tysiąc ośmset siedmnaście i przez Kuryera Littgo sobie podchlebną nadzieję: Awizowab; która jak mi ma związku rzeczy, tak tylko ku odwróceniu osob. nie wiedzących treści tranzaktów poczynionych, a chcących mieć zemną mizey podpisanym; traktowanie różnyh interessów, jest utworzone, wszakże wczytawszy się w dokument, pod rokiem 1815 maja 16 dnia przezemie Oycowi mojemu JW. Rafałowi Slizieniowi instyg. Litt. i Kawalerowi, skutkiem uległosci i posłuszeństwa wydany, łatwo doczytać się można: iż rozrządzając wszelkim majątkiem po oycu moim, na mnie spadłym, w óweyas w części succedować ony JW. Józef Slizien Marsz. miałby prawo: gdybym nie miał potomstwa; lecz gdy te jest, i gdy przez protestacyą w roku 1817 dnia 20 junii przezemie przed aktami Grodu Brastawskiego uczynioną, i tegoż roku 1. miesiąca dnia 23, na Sądach Ziems. Pttu Borysowskiego Aktykowaną, Takowy dokument w całym jego brzmieniu jako konstytucyą 1768 roku de lesione juris naturae, i o niewolnych ordynacyach pisząca, przeciwnie reklamowany, cofniony i zagaszony na zawsze został, i jest ogłoszonym. Przeto nie w innym celu oświecić JW. Marszałek Slizien do cudzey własności, jak tylko chyba w tym, iż życzę sobie widzieć mnie z żoną moją i potomstwem niezajętych, i widzieć wyzutemi ze wszelkich dóbr i funduszów, jakie porządkiem krwi, po oycu na mnie spadły, i jakie naturalną praw koleją po mnie dostać się powinny. Successorom moim, bo któż inaczej osądzić zdoła, że JW. Mars. Slizien łącznie z JW. Tyszkiewiczową Marsz. i W. Potrockim za Oblięciem s. p. oycy mojemu JW. Rafałowi Slizienia inst. Litt. mając u mnie dług, procederem w Ziemstwie Pttu Borysowskiego prosekuję, a przez swoje oświadczenie do gazet podane, zaprzecza wchodzić z kimkolwiek w umowy o majątki dosę ku odpowiedzialności kredytów wystarczające, dla pozbycia się tak natrętnych kredytorów, na wydarcie cudzey własności, zmbowne działających, ustawy praw pouczają — Iż po oycu syn odziedzicza spadki, a córki są do wyposażenia — Zeszly oyciec mój stosownie do praw, ile wyposażywszy córki wszystkich swoich majątków Dokumentem wieczystym 1815 roku february 3 dnia nastalym eor. w aktach Ziems. Wileńskich przyznany dla mnie jednego. Aktorstwo zapowiadając, przyporuczył uczynić zabezpieczenie wniosku zony mojej i to jak przezemie na dobrach legalnie do mnie należnych przez formalność prawa upoważnione zapisy dia zony mojej i naszego potomstwa. spełniono zostało; nikomu z tego sprawić się i usprawiedliwiać się nie jestem powinien. Albowiem statut Litt. przez Iuienne Ukazy MONARSZE zatwierdzony dozwała każdemu swą własnością, jak chce rządzić, byleby bez ordynacyow, i bez krzywdy prawa przyrodzonego. Znajomości tych ustaw JO. Karłowi Xciu Druckiemu Lubeckiemu Marsz. b. Pttu Pińskiego, i JW. Józefowi Slizieniowi Marsz. b. Pttu Borysowsk. umknąć się musiała wtenczns z pod pióra, kiedy do Kuryera Litt. przesyłali swoje Kontraktom Mińskim i Nowogrodzkim ostrzeżenie. Iż moją dokumentu 1815 roku marca 16 dnia nastalego a przez protestacyą moją zreklamowanego, są jakby pre-tensorami do dziedzictwa wszelkich majątków po zeszyłym JW. Rafałowi Slizieniowi instyg. Litt. oycu moim pozostałych, pomimo to, iż ja jako syn, i jako legalny wszystkich spadków successor osiągnąłem naturalnym porządkiem krwi po oycu moim majątek: i takąż koleją zostawić muszę moim potomkom, którzy są i bydł mogą, a tak spadka mojego oycy z żadnego względu do Xfcia Jmci Karola Lubbeckiego i do JW. Józefa Slizienia, że nie należą, i że rządzenie onych ustawami praw do mojej dobrej woli jest oddane; przeto przeciwko brzmieniu i duchowi praw takowe wyrażonych Jehmościów działania naysolenniey przed całą powszechnością zażalam datt ut supra u tego oświadczenia podpis ręki aktora tak się wyraża Stefan Slizien Chorąży b. Pttu Słomim, mp. takowe oświadczenie w imieniu aktora jako proszony w ninieyszym protokule własną ręką podpisuję
Placyd Nesterowicz Plenipotent.

Zgodno z Protokulem potocznym processowym Józef Piotrowicz Regent Grodzk. Oszm.

2. Stosownie do zapisanego w Sądzie Magistratu M. Wilna dnia 18 ter. miesiąca maja postanowienia. Tenże Magistrat wydaje ninieyszą publikatę, że dom zmarłego Sobolewskiego b. Exaktora Kowieńskiego w mieście Wilnie na Trockiey ulicy pod N. 391 sytuowany, w tradycyney possessyi byłych Członków Magistratowych zostający; wypuszcza się w jedno-roczną arędowną tenutę po termin S. Jerzego to iest: do dnia 23 apryla 1819 roku, do jakowego aktu licytacyi w Ratuszu Wileńskim w Izbie Sądowej Magistratu odbywać się mającego, naznaczone zostały trzy terminy: pierwszy dnia 22, drugi dnia 24, i trzeci dnia 26 terażniejszego miesiąca maja —

Zyczący przeto wziąć w arędowną tenetę pomienioną dom obowiązani są jawić się z ewikcyami na pewność dotrzymania zawarć się mającego kontraktu w niniejszym magistracie, w każdym wyż rzeczonym terminie, po południu o godzinie 3. Dat na Ratuszu Wileń. roku 1818 maja 18 dnia.

Józef Statkowski P. B. M. W.

Ignacy Misiewicz M. W. Regent.

2. Niżej podpisani jako sukcesorowie zeszłego s. p. Dimitryi Iwanowicza Nowińskiego Radnego i Kupca Ściety gildyi, M. G. Wilna w imieniu swym i dalszych sukcesorów działający — Na mocy dekretu Sądu Magistratu Wileńskiego w roku 1818 miesiąca maja 13 dnia następnego trzykrotną awizacją przez gazety S. Peterzburską, Moskiewską, i Kuryera Lit. dla jawienia się tak sukcesorów, jako też pretensorów dopełnić nam pozwalającego. Zawiadamiamy, iżby dalsi sukcesorowie mający prawo do osiągnięcia sched swych z majątności po zeszłym s. p. Dimitrze Nowińskim Radnym i Kupcem Wileńskim pozostałym, i na sukcesorów podług praw krajowych spadającej — Zaś pretensorowie jeżeli jacy są dla odebrania swych należności, w przeciągu trzech miesięcy od daty nastąpić mającej awizacji przez gazety miejsc właściwych pod odpadnięciem od stosunków, sami przez się lub przez umocowanych swych Plenipotentów z pewnemi dowodami do Magistratu Wileńskiego jawili się roku 1818 miesiąca maja 20 dnia.

Mikołaj Iwanow Nowiński.

Wasili Michajłow Mielnikow

2. Ниже подписавшіся яко наслѣдники покойнаго блаженнои памяти Дмитрія Иванова Новинскаго Ратмана и прешей гильди купца, Губернскаго Города Вильна, отъ имени своего, и прочихъ наслѣдниковъ дѣйствующихъ, по силѣ Декрета Виленскаго Городоваго Магистрата въ 1818 году мѣсяца Мая 13 числа состоявшагося здѣлать позволяющее проекратно объявление, чрезъ газеты Санктпетербургскіе, Московскіе и Липовскаго Курьера, къ явѣ какъ наслѣдникамъ такъ равно и прешенсорамъ; На основаніи чего извѣщаемъ: дабы прочіе наслѣдники имѣющие право къ принятію частей законно имъ принадлежащихъ изъ имѣнія послѣ смерти покойнаго блаженнои памяти Дмитрія Новинскаго Ратмана и купца Виленскаго оставшагося, и къ наслѣдникамъ по силѣ Государственныхъ законовъ принадлежащаго и прешендатели естли сушь какіе для полученія своихъ принадлежностей, въ теченіи трехмѣсячнаго срока, со время наступающей нынѣ публикацыи чрезъ газеты отъ принадлежащихъ мѣстъ, явились въ противномъ случаѣ ежели неявятся прешендаторы лично или ихъ уполномоченные поверенные съ законными доказательствами въ Виленскій Городовой Магистратъ, подвергнутся отпаднію сего иска. Городъ Вильно 1818 годъ мѣсяца Мая 21 дня.

Николай Ивановъ Новинскій.

Василий Михайловъ Мельниковъ.

2. JW. Alexander Hrabia Chodkiewicz Polkownik woysk Polch, jego wierzyciele i opieka Józefa Hrabiego Chodkiewicza, do miasta Grodna zgromadzeni, celem zrobienia układu o dział dobr po Janie Hr. Chodkiewiczu Staroście Żmudzkiem w Guberniach Wileńsk. i Grodz. położonych, a wedle Ukazu Rządzącego Senatu na dwóch jego synow Józefa i Alexandra dzielić się powinnych i uzyskania z tychże dóbr należnościow wierzycielskich, dobrowolnie zgodzili się na pewne postanowienie satysfakcyą tymże wierzycielom zbliżającą. Ze zaś ważność takowego aktu od kompletney opieki i zgodzenia się wszystkich wierzycieli zależy — w tym przeto celu awizują się ciż wierzyciele JW. Chodkiewiczów iżby raczyli na dzień 20 czerwca r. b. zjechać do miasta Powiatowego Nowogródka dla wzajemnego w pomienionym interesie porozumienia się i umocowania plenipotentow, iżby ciż plenipotenci lub sami aktorowie mogli na dzień 30 czerwca

tegoż r. pośpieszyć do Czarnobyła, miejsca juryzdykcyi Sądu Działowego skutkiem ukazu przeznaczonego. Dat w Grodnie d. 3 maja 1818 roku.

Onufry Grotthus.

2. Handel Greka czyli Turka zwany, wystający przez lat kilkanaście na zamkowej ulicy w domu dawniej W. Prozora a teraz Uniwersyteckim, przeniesiony został na teyże ulicy do domu W. Geringa.

Ogłoszenia po raz drugi trzeci.

3. Po wydanej na dzień 18 miesiąca teraźniejszego maja do promulgaty dekretu awizacji. Gdy już Sąd exdywizorski w dobrach Średniku Tyszkiewiczowskim exystujący, w działaniu satysfakcyi kredytorom prze lokacyą znajdował się. Wszedł z prośbą plenipotent massy Tyszkiewiczowskiej, W. Wiktor Sugietto, przy dekrecie Sądu Granicz. Gubern. wyższej instancy w roku 1818 marca 23 dnia zasłany żądając. Gdy tenże dekret wyższej instancyi wynok wydziałowego appellacyjnego Rosieńskiego Sądu, w sprawie granicznej Hrynciewicza z Tyszkiewiczami, odcymujący kilkadziesiąt włok ziemi, poprawił, i znaczną część teyże ziemi, pod sprzeczkę tém samém podanej, do własności funduszowej massy Janusza Tyszkiewicza wrócił, oraz zmniejszył decydowane expensa, do spełnienia na ziemi którego wyroku, przeznaczony Gubernialny przybywszy Komornik, nim usposobi graniczną linią i nim ona na mapę Sądową przeniesiona dla objęcia w massę dla kredytorów satysfakcyi zostanie. Tym czasem zbliża się przeznaczony uprzednią awizacją na promulgatę termin, mogący czynić do policzenia nowo przybywającego funduszu w massie satysfakcyi przeszkodę — Aby zatem Sąd exdywizorski przedłużając termin oświadczoney promulgaty, wydał nowe do JPP. kredytorów ogłoszenie. Dobro tak funduszu, jak też WW. kredytorów, pomimo zamknięte wedle uprzedniego stanu żądań, przez strony przyniesionych rachunki. Zniewała zastosować się do uczynionej przez dekret wyższej granicz. instancyi, dopiero odmiany. Co że do nowej przywodzi rachunkowej pracy — Sąd więc exdywizorski ze względu, że jeszcze teraz JPan przeznaczony z Sądu Granicz. Gubernsk. Komornik czynność odbywa — A zatem na termin promulgaty wprzód przewidzianej dopełnić dzieło w zupełności niepodobnym się stanie skłonił się do prośby ze strony massy funduszu złożonej, i WW. kredytorów ostrzedz postanowił. Iż na termin przez Awizacją w dniu 20 Kwietnia wydaną, to jest miesiąca teraz idącego 18 maja promulgować dekretu oczewistego niezacznie — Lecz nieodmienny na toż ogłoszenie dekretu termin, przedłuża do dnia 4 miesiąca junii teraz bieżącego r., na który aby WW. kredytorowie dla przesłuchania onego stawić się nieomieszkali. Czyni się niniejsza ostateczna awizacja, r. 1818 maja 10.

Wawrzyniec Klimowicz Exdywizor.

5. Roku 1818 mca kwietnia 30 dnia. Sąd Ziemski Pttu Rosieñ. wyrokiem Remissyynym Sądu Głow. Litewsko - Wileńskiego 2go Departamentu w roku 1817 augusta 25 dnia ogłoszonym, na domiar satysfakcyi kredytorom zeszłego Fabiana Alexandrowicza Brygardyera woysk Polskich naznaczony — Za podaną prośbę na Imie Najjaśnieyszego Monarchy, przez Regenta Grodz. Rosieñ. Ignacego Jatowta w imieniu Deputata tegoż powiatu wywodowego Wincentego Jatowta, za uprzedzonym pozwem terminalnym po sukcesorów i kredytorów tegoż Alexandrowicza, przed tenże Sąd exportowanym — Stosownie z prawidłem nadmienionym remissy juryzdykcyą w mieście powiatowym Rosieniach Sądu taxatorsko-exdywizorskiego, w swoim komplecie zareassumował, i komportacją dokumentów pod rejestrem i dattami, przez debitorów i kredytorów z obowiązkiem o przysiężeniu oney przez Aktorów lub Plenipotentów na kadencyi następney juniowej roku bieżącego w Kancelaryi Sądu exdywizorskiego spełnić się powinna naznaczył — Adcycyą potrzebnych do sprawy osób wszystkim stronom dozwolił — oraz rozbiorem dzieła w kadencyi teyże juniowej chociażby na sessyach poobiednich zająć się, a nie jawiących pretensy upadkowi podać zadeklarował — i otem dla wiadomości wszystkich do tego dzieła wpływających awizacją ku ogłoszeniu po trzykrotnie do Kuryera Litewskiego przesyła. — Prezydent Ziem. Pttu Rosieñ. Ignacy Buciewicz. Sędziu Ziem. Pttu Rosieñ. D. Syrtowtt. — Pisarz Ziem. Pttu Rosieñ. Dyonizy Paszkiewicz.